

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. februar 2015. godine
Br.ref.:RK770/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI161/14

Podnosilac

Mursel Izeti

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova Pml. br. 99/2014 od 10.
juna 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Mursel Izeti (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz sela Grebno, opština Uroševac, zastupljen od strane g. Besnika Berishe, advokata.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda, Pml. br. 99/2014 od 10. juna 2014. godine, kojom je odbijen, kao neosnovan, zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti. Ova presuda je uručena podnosiocu zahteva 25. juna 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, kojom su, navodno, povređeni član 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i član 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za ljudska prava i osnovne slobode (u daljem tekstu: EKLJP), jer „*sudovi, bez ikakvog pravog objašnjenja, nisu razmotrili dokaze predložene od strane branioca. Neizvedeni dokazi od strane ovog suda su veoma relevantni i sa uticajem u utvrđivanju krivice ili nevinosti podnosioca zahteva*“.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (b) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 27. oktobra 2014. godine, podnosilac je poštom podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), koji je Sudu stigao 29. oktobra 2014. godine.
6. Dana 6. novembra 2014. godine, odlukom GJR. KI161/14, predsednik Suda je imenovao sudiju Artu Ramu-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI161/14, predsednik Suda je imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 6. novembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da podnese punomoćje za g. Besnika Berishu.
8. Dana 19. novembra 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo dokumentaciju, traženu od strane Suda.
9. Dana 24. novembra 2014. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud i Osnovni sud u Uroševcu – Odeljenje za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovni sud) o registraciji zahteva i tražio od poslednje navedenog suda da podnese povratnicu, koja pokazuje dan kada je podnosilac zahteva primio presudu (Pml. br. 99/2014 od 10. juna 2014. godine) Vrhovnog suda.
10. Dana 4. decembra 2014. godine, Osnovni sud je podneo Sudu povratnicu, koja pokazuje da je presuda Vrhovnog suda od 10. juna 2014. godine, uručena advokatu podnosioca zahteva 25. juna 2014. godine.

11. Dana 22. januara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 22. marta 2013. godine, Osnovni sud u Uroševcu – Odeljenje za teška krivična dela (presuda PKR. br. 9/2013-P. 94/12 PR1) je proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo iz Krivičnog zakona Republike Kosovo i osudio ga kaznom zatvora. Podnosilac zahteva se izjasnio krivim na početku pretresa za krivično delo „neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja“ iz člana 328. stav 2. Krivičnog zakona Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZK), ali ne i za krivično delo teško ubistvo iz člana 147. stav 1. podstav 9. KZK, jer je delovao u samoodbrani. Osnovni sud je zasnovao svoje nalaze na sledećim dokazima:
 - a. Delimično iz odbrane samih optuženih tokom glavnog pretresa, i tokom istražnog postupka;
 - b. Iz iskaza svedoka;
 - c. Iz pregleda foto albuma, skica i fotografija sa lica mesta;
 - d. Čitanjem izveštaja sa obdukcije br. NA 11-033 pripremljenog od strane Odeljenja za sudsku medicinu;
 - e. Čitanjem izveštaja veštaka za vatrena oružja;
 - f. Čitanjem izveštaja veštačenja otiska prstiju, itd.
13. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona. Podnosilac zahteva je tvrdio da mu je Osnovni sud uskratio mogućnost da postavlja pitanja veštaku, što bi doprinelo pronalaženju istine.
14. Dana 12. novembra 2013. godine, Apelacioni sud (presuda PAKR. br. 303/2013) je odbio žalbu i potvrdio presudu Osnovnog suda. Apelacioni sud smatra da podnosiocu zahteva nije uskraćeno nijedno pravo garantovano Krivičnom zakonom Kosova, što se može potvrditi pregledom spisa predmeta, posebno zapisnika sa glavnog pretresa.
15. Podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu na presudu Osnovnog suda i presudu Apelacionog suda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona. Podnosilac zahteva je tvrdio da nižestepeni sud nije naveo razloge o tome zašto nije usvojio predlog podnosioca zahteva da sasluša veštaka sudske medicine, rekonstruiše mesto zločina i sasluša veštaka balističara.
16. Dana 10. juna 2012. godine, Vrhovni sud (presuda Pml. br. 99/2014) je odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti, podnet od strane podnosioca zahteva. Vrhovni sud smatra da žalba podnosioca zahteva ne sadrži nikakvo preciziranje u vezi sa načinom na koji su navodne povrede manifestovane u odlukama niže stepenim sudova.

Navodi podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva tvrdi “[...] da je u postupku protiv njega povređen princip jednakosti oružja i da je to rezultiralo odbijanjem predloga odbrane podnosioca zahteva da dobije dokaze i sasluša svedoke u interesu zaštite, dok je sa druge strane tužilaštvu omogućeno saslušanje svih svedoka i podnošenje dokaza i na glavnom pretresu [...]”.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, prvo treba da utvrdi da li je podnosilac ispunio uslove za prihvatljivost određene Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.

19. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

20. Pored toga, pravila 36 (1) (d) i 36 (2) Poslovníka propisuju:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

(a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

(c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagantovanih Ustavom, ili

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

21. Sud primećuje da se u ovom slučaju podnosilac zahteva žali da su redovni sudovi odbili njegov predlog da sasluša veštaka sudske medicine i veštaka balističara, kao i da se rekonstruiše mesto zločina, a da nisu naveli nijedan jedini razlog za odbijanje.

22. U tom smislu, Sud primećuje da je Osnovni sud u Uroševcu pružio opsežne razloge za svoje nalaze, i da se takođe pozvao na sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava i na odredbe Ustava u vezi sa pretpostavkom nevinosti. Pored toga, Apelacioni sud i Vrhovni sud su obrazložili svoje odluke i argumentovali svaku tvrdnju podnosioca zahteva u pogledu odbijanja njegovog predloga.

23. Vrhovni sud je utvrdio u svojoj presudi da je podnosilac zahteva imao mnogo prilika da se brani i da mu je pružena mogućnost da vidi spise predmeta. Pored

toga, Vrhovni sud je utvrdio da nije dovoljno da se kaže, na primer, da presuda nije zasnovana na sadržaju spisa predmeta, ili da je zasnovana na pretpostavkama, već mora da se objasni gde je kontradikcija, koji su nedostaci u obrazloženju odlučujućih činjenica. Zbog nepreciziranja u davanju ovih objašnjenja, Vrhovni sud je ocenio da su navedene tvrdnje neosnovane. Vrhovni sud, u vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva, da Osnovni sud nije obrazložio odbijanje predloga vezanog za izvođenje dokaza, je našao da je na strani 11. presude objašnjeno zašto je odbijen zahtev podnosioca. Osim toga, podnosilac zahteva je takođe komentarisao spise predmeta.

24. Sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena, u pogledu na odluke donete od strane Vrhovnog suda. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci redovnih sudova bili pravični u celini, uključujući i način na koji su dokazi uzeti (vidi slučaj: *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. godine).
25. U ovom slučaju, Sud ne nalazi da su relevantni postupci pred Vrhovnim sudom na bilo koji način bili nepravedni ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. godine).
26. Dakle, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaze, koji ukazuju na to kako i zašto su njegova prava i slobode, zaštićene Ustavom, povređene osporenom odlukom.
27. Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i 36 (2) Poslovnika o radu, dana 10. februar 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani